

Antal af det, som Resolutionen af 1843 fastsætter, men dette vil af forskjellige Grunde blive umuligt. Resolutionen af 1843 tildeler et vist bestemt Antal til Garden til Hest, Garden til Fods, Artilleriet, Cavalleriet, Ingenieurcorpset o. s. v. Nogle af disse Afdelinger kunne vel modtage et noget større Antal end det normale, men andre ere ikke istand dertil. Garderne kunne ikke modtage et større Antal; Cavalleriet vilde ei heller være istand dertil uden de allersterste Bænkeligheder, thi der vilde fattes Heste, Øvelseslocaler og Officerer og Underofficerer til at vaabenøve en dobbelt saa stor Styrke. Ingenieurcorpset og Artilleriet kunne modtage nogle flere end det normale Antal; men langt fra det dobbelte. Infanteriet er det eneste Vaaben, som kan, skjøndt med Ulempe, modtage et betydeligt større Antal end det planmæssige; man seer altsaa heraf, at, naar Antallet af Udskrivningsmassen forøges, maa Fordelingen til Afdelingerne see efter andre Regler end de, der ere bestemte i Resolutionen af 1843; sølgelig er denne Resolution uanvendelig, naar man holder sig til den første Pasfus af Uendringsforslaget, at alt det tjenstdygtige Mandskab skal vaabenøves. Man er i saa Fald nødt til at recurrere til Justitsministerens Uendringsforslag under Lit. a, nemlig, at den yderligere Fordeling af Mandskabet i saa Fald maa bestemmes af Krigsministeren. Jeg tillader mig her at gjentage, hvad Herr Justitsministeren allerede har yttret, nemlig, at denne Fordeling egentlig seeer deelviis af Krigsministeren og deelviis af Justitsministeren. Krigsministeren bestemmer nemlig ikke Andet end Antallet (Tscherning: Hør!), det vil sige: saa og saa mange til Ingenieurcorpset, saa og saa mange til Artilleriet, saa og saa mange til Garden, saa og saa mange til Cavalleriet, og saa og saa mange til Infanteriet; denne Fordeling kan selvfølgelig ingen Anden end Krigsministeren bestemme. Den anden Deel derimod af Fordelingen — nemlig, fra hvilke Districter Vaabenarterne og Afdelingerne skulle erholde

deres Tilgang, seeer af Justitsministeren. Jeg skjønner derfor ikke, at der fra det ærede Things Side kan være nogen Betænkelse ved at optage den Redaction, som af Justitsministeren er foreslaaet under Lit. a, idet det efter mit Skjøn er den eneste praktiske Maade, hvorpaa det principale Forslag af det ærede Udvalg om, at alt tjenstdygtigt Mandskab skal udskrives, kan virkeliggjøres og komme til Anvendelse.

Jeg skal derfor slutte med at tillade mig at anbefale dette Forslag af Justitsministeren med det Tilføiende, at jeg efter Omstændighederne finder mig foranlediget til at tiltræde det af det ærede Udvalg stillede principale Forslag, „at alt det tjenstdygtige Mandskab skal udskrives til Armeens Linie,“ forsaavidt de fornødne Pengemidler ved Finantsloven ville blive stillede til Krigsministerens Disposition.

Ordføveren: Efter den Forklaring, som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har givet af det Forslag, som han tilligemed Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 5te Valgkreds (L. Jensen) og mig har stillet, og hvilken den høitagtede Justitsminister har bekræftet at være rigtig, finder jeg mig foranlediget til at erklære, at der for os ikke er nogen særlig Grund til videre at holde paa dette Forslag, og vi skulle derfor være saameget mere tilbøielige til at følge det, som er gjort af den høitagtede Justitsminister, og som findes anført under 3 a, som der desuden af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Knuth) er givet Anviisning paa en Udvei, som ikke blot i Formen er langt hensigtsmæssigere, men som ogsaa i Realiteten vil blive virksommere til at opnaae det Formaal, som vi egentlig have sat os, og denne Udtalelse er jeg af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 5te Valgkreds (L. Jensen) bemyndiget til tillige at gjøre paa hans Vegne. Som en Følge heraf, finder jeg ingen Grund til nærmere at imødegaae, hvad den ærede Krigsminister i sit nylig holdte Foredrag har anført.